

сичките похвалы на свѣта, тебе всакоє дыханіе приносѣ похвалаж: защото богъ прѣѣ отъ тебе тѣло. Но молимтисѣ богородице, помилкай насъ грѣшныте, и избеаки ны отъ сичките вѣды, и сподоби ны да влѣ-
зѣме въ царството на господа бога нашего, Емѣже слава ко вѣки
вѣковъ, аминь.

АПРИЛІА 23

ЗА СВѢТАГО ГЕОРГІА.

Дивенъ богъ ко свѣтыхъ своихъ,
богъ израилевъ.

Благослови отче!

Благочестиви христіане, голѣма сладость е въ дѣшатъ на благочестиваго челоѣка, празднѣваніето на свѣтыте мѣченицы, което е причина на нашето спасеніе: защото празднѣваніето на мѣченицыте, е прощеніе на грѣховете, исцѣленіе на болныте, утѣшеніе на скорбныте, крѣпость на слабыте, спасеніе на грѣшныте и веселіе на дѣшыте. Понеже, когато похвалаваме нѣи мѣченика, тога богъ сѣ прославлава и челоѣцыте сѣ подканѣтъ за небесныте доврны. Празднѣваніето на свѣтїите быка за нашето спасеніе. Но само тога быка угодно на бога и на свѣтїите, кога празднѣваме както прилича. Ако ли празднѣваме като едините сѣ истїе, питїе игры и свѣтовны пѣсни, тога, нѣмаме никакъ полъж отъ нашето празднѣванїе: защото не е угодно на свѣтїите. Свѣтїите, за тока тѣрпѣли маки и смѣрть, за да научатъ насъ, какъ нѣждно сѣ влѣзѣнѣ въ царство небесное, и сѣ трѣбѣ сѣ спасава челоѣкъ. Тѣ сѣ мачили и умрели, но сега вѣчно живѣатъ и сѣ веселѣтъ. Гладѣвали и жадѣвали за христовото имя, но сега сѣ насыщаватъ сѣ божіето лице. Тѣрпѣли да не сѣ отрекатъ отъ Христа, но сега сѣ радкатъ и веселѣтъ въ царство небесное. Каквото ще видиме сега отъ исторїатъ на днешнаго велико мѣченика Георгїа, който, заради малокременнаго славъ и мѣченїе, прѣѣ отъ бога вѣчнаго слакъ и наслажденїе. Но послѣшайте внимателно да разѣмѣете!

Во времето на злочестиваго царя Дїоклитїана бѣше голѣмо гоненїе на христїанете: защото Дїоклитїанъ, който прѣѣ недостойно римското царство, почиташе Аполона за бога, койго